

ODCHOD (19) *sb m*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

sg N odchód (12). ◇ A odchód (7).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Opuszczenie jakiegoś miejsca, oddalenie się; discessus Calep, Cn; abitus, decensus, recessus Cn; digressus Calep (15) : Digressus – Odchod, odłączenie. Calep 324a, 328b.*

A. *O istotach żywych; śmierć (1) : Obitus – Smiercz odchod. Calep 713a.*

B. *O tym, co może się poruszać; wydalanie z organizmu (12) : Przydawa się też odchod tym co krew pufcząią. FalZioł V 30; Przydawa się też odchod prze wielkie zimno, które płód zabija. FalZioł V 30v, V 30 [5 r.], 30v [3 r.].*

Wyrażenia: [»odchod nasienia« = polucja: Odchod nāsienia wēlnie/ czym powściągnać. SienHerb 379a, B#2v.]

»odchod płodu« (2): niewiaŃty na wioŃnę rodzące, łącznie á leda za przyczyną odchod płodu miewaią. FalZioł V 30v, V 30.

2. *Odplýw (4) :*

a. *Odplýw morski (1) :*

Szereg: »wschod i odchod« (1): Accessus maris et recessus, Wfchód y odchód morski. Mącz 43d.

b. *Miejsce wydostawania się wody (3) : Trzebá przeŃtróny odchód wczynić wodzie od Ńkrzynie/ Ták/ żeby óny piętrá ná końcu Ńkrzynie fuché były. Strum K2v, F4v.*

odchod od czego (1): A iefliby téz nie wynióŃł Ńkok wody ták wyfoko/ á Ńąsieckie by było bliŃko: tedy może Przekopa Młyn podebrać wedle potrzeby/ á tho dla tego żeby wodá miała lepŃzy odchód od Młyná. Strum Dv.

Synonimy: 1. odbiezenie, odeŃcie, opuszczenie; A. śmierć.

Cf ODCHODZENIE